

מתוק מדבש

כניסת השבת – 19.18
יציאת השבת – 20.30
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 21.13
(אופק חדרה)

יום שישי בשעה 18.10 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע בבית הכנסת 'אהבת אחים'
במקלט ליד תבליני תם: (להאזנה 03-6171111)
ביום שבת קודש 17.00 דרשה ושיעור
מנחה בשעה 18.00
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת. ג, אולגה
הרכיבים הפאקט פשט ה'

שנה שמינית – גיליון 325
פרשת פנחס תשפ"ב

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
פסתי הכנסת 'פית יוסף' ו'אפסת אחים' בשעת אולגה
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

אבי אמו את תכונת שחיטת העגלים לעבודה זרה ופנחס שמע את חרפתו ושתק. כיוון שכך הוא זכה לקבל את השנים של עשרים וארבעה אלף איש שמתו במגיפה בעצת בלעם. וגם אם לכל אחד מהם הייתה צריכה להיות עוד שנה אחת של חיים הרי שהחשבון כבר מגיע לעשרים וארבע אלף שנות חיים... וזו הסיבה שפנחס לא מת, ולכן 'בדין הוא שיטול שכרו!!!' עד כמה משתלם לשתוק כשמבזים אותך... **מתוק מדבש!**

שנים ליום עולה תמיד (כח', ג')

וחשבנו לבאר בדרך רמז: הרמ"א פותח את חיבורו על השולחן ערוך בהלכה (סימן א'): 'שויתי ה' לנגדי תמיד' הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני הא-להים. ומסיים את חיבורו בהלכה (סימן תרצ"ז): "א שחייב להרבות במשתה ושמחה ב"ד שבאדר ראשון ואין נוהגין כן, מ"מ ירבה קצת בסעודה כדי לצאת ידי המחמירים וטוב לב משתה תמיד'. וכתב השערי תשובה בשם הר"י: 'בחכמה יסד חתימה מעין הפתיחה, שני תמידין כסדרן, הוא פתח בריש הגהותיו (א"ח ס' א ס"א): 'שויתי ה' לנגדי תמיד', וחתם 'וטוב לב משתה תמיד'.

ואני הקטן חשבתי לומר בס"ד: כיצד האדם יהיה תמיד בשמחה? בבחינת 'טוב לב משתה תמיד'? התשובה: ע"י שויתי ה' לנגדי תמיד' כי כאשר יהודי מאמין שהקב"ה מנהל אותו בכל מאורעות חייו וכדברי רבנו בחיי: 'מהות הביטחון הוא מנוחת נפש הבוטח, ושיהיה לבו סמוך על מי שבטח עליו, שיעשה הטוב והנכון לו בעניין אשר יבטח עליו, כפי יכולתו ודעתו במה שמפיק טובתו'. וככל שהאדם יאמין באמונה שלימה שכל מאורעות חייו מושגחים מלמעלה והקב"ה עושה לו את הטוב והנכון עבורו הרי שהאדם הזה יהיה שרוי תמיד בשמחה.

16' אפסת תמיד' צ"י 'שויתי ה' לנגדי תמיד'.

ובראשי חודשיכם תקריבו עולה לה'... ושעיר עיזים אחד לחטאת לה'... (כח' יא'-טו')

מדוע נאמר 'חטאת לה' רק בקרבן ראש חודש? אומר רש"י אמר הקב"ה 'הביאו כפרה עלי על שמיעטתי את הירח' בתפילת מוסף של ראש חודש או אומרים 'מזבח חדש בציון תכין ועולת ראש חודש נעלה עליו'. מדוע נאמר רק 'עולת ראש חודש' והרי יש גם חטאת בראש חודש? (ואי אפשר לומר שהחטאת כתובה במילים 'ושעיר עיזים נעשה ברצון' שהרי החטאת באה לכפרה ולא לרצון – בני יששכר)
מתוך ה'בני יששכר' זיע"א (ד"ת לפ"ש): החטאת בראש חודש באה על שהקב"ה הקטין את הלבנה. ובאחרית הימים נאמר 'והיה אור הלבנה כאור החמה' וממילא כבר לא יהיה צורך להביא קרבן חטאת בראש חודש אלא רק קרבן עולה ולכן נאמר 'ועולת ראש חודש נעלה עליו'

פינחס בן אלעזר... השיב את חמתו... (כה', יא')

יש לשאול מדוע 'פינחס' נכתב כאן עם י'?' מתוך ה'פנינים יקרים': בנדבת המשכן נאמר (שמות לה', כז) 'והנשיאים הביאו את אבני השוהם...' אומר רש"י: אמר ר' נתן 'מה ראו נשיאים להתנדב בחנוכת המזבח בתחילה, ובמלאכת המשכן לא התנדבו בתחילה? אלא כך אמרו נשיאים: 'תנדבו ציבור מה שמתנדבים, ומה שמחסירים אנו משלימים אותו. כיון שהשלימו צבור את הכל, שנאמר (שמות לו', ז) 'והמלאכה היתה דיים', אמרו נשיאים 'מה עלינו לעשות?' הביאו את אבני השהם וגו', לכך התנדבו בחנוכת המזבח תחלה. ולפי שנתעצלו מתחילה נחסרה אות משמם 'והנשיאים' כתיב. ומדוע נחסרה מהם האות י' דווקא? מסביר בעל חידושי הר"ם זיע"א: כדי לרמוז שיהודי צריך להיות זריז לכל דבר שבקדושה. וכשהם בדרגתם גילו עצלות מסוימת היה כאן חסרון ב'יהודי' שבהם ולכן נחסרה מהם דווקא האות י'. במעשהו של פנחס הוא גילה זריזות יתרה על כולם ואפילו על משה רבנו בכך שקינא את קנאת ה'. ולכן דווקא כאן הוסיפו לו את האות י' לשמו. **מתוק מדבש!**

ופציון זה מילתא דפדיונותא

חתן אחד נישא לרבו וביקש להתקרב לפני החתונה. אמר לו הרב 'אני אפרכ אותך שתזכה ל'שיקפה טובה' אמר החתן 'תודה, אבל מה זה שייק לחתונה?' אמר הרב 'שיקפה זה ר"ת שפס פרכה ופזאחה. אמר החתן 'ומה עם האות י'?' אמר הרב: ה'יוד' זה החלק מן ה'שפס', ל'היות יהודי זריז לצדקת ה' ואז מילתא תזכה ל'שפס פרכה והפזאחה...'

לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום (כה', יב')

מובא במדרש רבה: 'בדין הוא שיטול שכרו'. מדוע? וחשבנו לבאר בסיעתא דשמיא: הקדמה: מובא בחז"ל שפנחס זכה לאריכות ימים מופלגת והוא אליהו הנביא זכור לטוב (תרגום יונתן שמות ו', יח, ילק"ש, זוהר ועוד...) ויש לשאול מדוע זכה לכך פנחס דווקא? מתוך נפלא המהר"ם שיק זצ"ל (הובא בגיליון אגעדאנק): הקדמה: מובא בגמרא (חגיגה ה', א') רב ביבי בר אבבי שמע פעם את מלאך המוות אומר לשלוחו לך והבא לי את נשמתה של מרים גודלת שיער (ספרית נשים) והוא הלך ובטעות הביא את נשמתה של מרים מגדלת התינוקות (כיוון שהיא נכנסה למקום סכנה) שאל רב ביבי את המלאך: ומה עושים בשמים עם השנים שנותר לה לחיות? ענה לו המלאך נותנים את אותם שנים לאדם שמעביר על מידותיו. ואמר המהר"ם שיק: פנחס העביר על מידותיו, שהרי שמע שהיו השבטים מבזים אותו וכינו אותו רוצח שירש מיתרו

כאן בלובי בלי אוכל ואני אעלה לחדרי ואשב לאכול לבד...'
הוא לא נתן להם הרבה זמן לחשוב, הוא עלה לחדרו ותוך
זמן קצר ירד כשבדידו מגש עם עוגיות ושתייה וכמה חפסיות
שוקולד ומעדנים נוספים. הם נדהמו מיחסו המלבב והשביעו
נפשם במטעמים ששם לפנייהם. הוא ישב איתם ושוחח
איתם, עודדם וחיזקם בענייני אמונה מבלי לדעת אפילו
לאיזו מטרה הם הגיעו לשוויץ.

השיחה כבשה את ליבם והם ישבו מרותקים והאזינו בקשב
רב לכל מילה שיצאה מפיו. בשלב מסוים הם החליפו ביניהם
כתובות ומספרי טלפון ונפרדו. הוא עלה לחדרו והם יצאו
לשדה התעופה וחזרו בטיסה לארץ. לאחר מספר חודשים
נחה בתיבת הדואר שלו הזמנה לחתונה. הוא פתח את
המעטפה וגילה להפתעתו כיתוב בראש ההזמנה ובו נאמר כי
הוא ה... מחותן הראשי בחתונה. הוא היה בטוח שמדובר
בטעות, מהיכן הוא קשור לשמחה ועוד הופך למחותן ראשי?
והוא קיבל תשובה לתמיהותיו באותו יום...

אביה של הכלה התקשר אליו אישית, הזמין אותו לחתונה
והוסיף: 'אנחנו המשפחה שנפגשנו אתך בבית המלון בשוויץ,
הנסיעה שלנו לשוויץ הייתה בנסיבות מאוד לא סימפטיות.
הבת שלנו שישבה לצדנו ירדה מן הדרך וכל מאמצינו
להחזירה למוטב עלו בתוהו, עד שבשלב מסוים היא גם ירדה
מן הארץ, הגיעה לשוויץ והחליטה להינשא לגוי (רח"ל).
תאריך החתונה כבר נקבע, ואנו הגענו לשוויץ לנסות לשכנע
אותה בפעם האחרונה שלא תעשה את הצעד הנורא הזה.
לשם כך שכרנו חדר במלון השוויצרי ושהינו שם במשך
כשבועיים יחד עמה, אך בשום אופן לא הצלחנו להניאה
ממחשבתה האווילית. כל פרטי החתונה כבר הושלמו
והתוכנית הייתה שהיא תחזור עמנו ארצה כדי לקחת את
חפציה ותחזור לשוויץ כדי להינשא עם הגוי ההוא. במשך כל
זמן שהותנו אף אחד לא התעניין בנו ובגורלנו, אתה היית
הראשון שלא רק שוחחת אתנו, אלא גם עשית עמנו חסד
גדול, הענקת לנו משלך וחלקת עמנו ממזונך, כל זה השפיע
מאוד על בתנו וכאשר נפרדנו ממך ועלינו למטוס, היא דיברה
בהתפעלות על רוחב הלב שגילית כלפינו, על השמחה
הפנימית המקננת בך ועל הרצון האמתי שמפעם בך לסייע
לכל בן אנוש.

היא דיברה ודיברה וניצני החרטה כבר ניכרו בה באופן בולט
וכאשר נחתנו גמלה בה ההחלטה: 'אם כך נראה יהודי שומר
תורה ומצוות, אני לא אתחתן עם גוי!' אני ואשתי לא האמנו
למשמע ארזוננו, לא האמנו שנושענו מהצרה הגדולה הזו. היא
הגדילה לעשות ובאותו מעמד נטלה את הפלאפון והודיעה
לחתנה הגוי כי היא חוזרת בה מכל העניין וכל הקשר ביניהם
מבוטל. בתנו פתחה בחייהם חדשים, היא החלה לשמור
מצוות בקפדנות ולהתפלל ברגש וכעבור מספר חודשים
זכתה להתארס לשמחת כל המשפחה עם בחור שומר תורה
ומצוות ממשפחה טובה.

אכן אתה האחות הראשונה שלי.

אחים יקרים! מסיפור זה אנו רואים עד כמה האדם שבוי ע"י
היצר הרע והרצונות שלו עד כדי כך שהוא יכול להידרדר
לשפל המדרגה עד כדי התבוללות (רח"ל). ועד כמה הארת
פנים יכולה להשפיע ולהציל נפשות מרדת שחת.

שבת שלום ומבורך!

ואם כן, מה פירוש 'ושעיר עזים נעשה ברצון'? ותיריך הרב
על פי הרמ"ע מפאנו זיע"א שכתב כי לעתיד לבוא יצטרכו
ישראל להקריב את כל הקרבנות שהחסירו בימי הגלות.
ולכן שעיר העיזים שיוקרב יהיה לרצון כהשלמה על ימי
הגלות ולא לכפרה. **מתוך אגדה!**

ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט (כט', יח')

רש"י: 'ולכבשים': כנגד ישראל שנקראו שה פזורה והם קבועים
ומנינם תשעים ושמונה לכולות מהם תשעים ושמונה קללות
שבמשנה תורה.

ויש לשאול: מה הקשר בין מניין הכבשים שמקריבים בחג
הסוכות לבין צ"ח הקללות שבפרשת כי תבוא?
מסביר בעל האבני נזר זיע"א (ד"ת לפ"ש) בפרשת הקללות
נאמר (דברים כח, מז) 'תחת אשר לא עבדת את ה' א-לוקיך
בשמחה ובטוב לבב' ולכן נקבעה שמחה יתרה בחג הסוכות
כדי שעל ידה נתקן את מה שפגמנו בעבודתנו את ה' שלא
מתוך שמחה וטוב לבב. **מתוך אגדה!**

רציון וסיפור - מה הציף אותה מאהתחתן עם גוי?

ענני ה' ענני... (מתוך ההפטר)

מפסוק זה חוברו כל תפילות 'עננו' שאנו מוסיפים הן בתענית
והן בסליחות וביום הכיפורים.

ויש לשאול: מדוע כפל אליהו הנביא פעמיים 'ענני'?
מובא בגמרא (ברכות ו', ב') 'ענני שתירד אש מן השמים וענני
שלא יאמרו מעשה כשפים הם'.

רואים מפה יסוד מבהיל: אדם יכול לראות נס גלוי מן השמים
ועדיין לא להאמין שזה מאת ה' עד כדי כך שאליהו הנביא
צריך להתפלל על כך שהם יאמינו שה מעשה ה'. וזה מראה
עד כמה האדם שבוי ע"י הרצונות והתאוות שלו עד כדי
שהאמת נעדרת מעיניו. **מתוך אגדה!**

ובעניין זה להלן סיפור נפלא (ע"פ הרב יצחק זילברשטיין שליט"א)
איש חסד ידוע ומפורסם מבני ברק הגיע לשוויץ כדי לסייע
למשפחה מארץ ישראל ששהתה שם לרגל ניתוח שנערך
לאחד מילדיה. הוא הגיע לבית המלון בו הוא היה אמור
להתאכסן ולפתע פגש בלובי המלון זוג הורים חרדים ובתם
שישבו שם. הוא האיר להם פנים והתעניין אם חסר להם
דבר מה, למרות שלא הכירם ולא ידע מי הם ומה מעשיהם
במלון הנ"ל, ולאחר מכן עלה לחדרו.

כשהחשיך היום הוא פגש אותם שוב בלובי המלון אך הפעם
הם ישבו בלובי כשמזוודותיהם וכל חבילותיהם לצדם.
למרות שניכר היה כי הם עומדים לעזוב את המלון, הם
המשיכו לשהות בלובי ולא עשו רושם שהם אכן מתכוונים
לצאת. הם נמנמו על הספות והעסקן הבין כי הם מתכוונים
לשהות בלובי כל הלילה, הוא ניגש אליהם במאור פנים מופגן
ושאלם: 'מדוע אתם שוהים בצורה כזו בלובי?' הם השיבו:
'הטיסה שלנו לישראל היא רק לפנות בוקר, וכדי שלא נצטרך
לשלם על לילה נוסף החלטנו לעזוב את החדר ולנמנם בלובי
עד לזמן הטיסה'.

'איני מוכן כי תשהו כך בלובי כמה שעות!' אמר העסקן.
'מה פירוש אתה לא מוכן?! במה אנו קשורים אליך?'
'התכוונתי לומר' ענה העסקן 'שאני לא מוכן שאתם תהיו

לע"נ: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל
יהודית בת אסתר ז"ל / תמר בוארון בת מוזל ז"ל / דינה בת נגיה ז"ל /
ימין דדון בן סוליקה ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל / מימון טפירו בן מוזל טוב ז"ל
רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להצלת: דקל מלכה - להצלחה / מיכאל בן סימי - רפואה שלימה
אורי ישראל - רפ"ש / סוזן בת ימנה - רפ"ש / אהרון בן מסעודה - רפ"ש
דוריאן הודיה בת נעמי ונועם חן בת שולה - רפואה שלימה